

روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی ایران

شامل: کلیه قوانین مصوبه و مقررات - آگهی های رسمی و قانونی

شماره ۴۴۱۴

۳ شنبه ۲۳ فروردین ۱۳۳۸

سال هازدهم

شماره مسلسل ۳۹۱
دوره نوزدهم مجلس شورای ملی

مذکرات مجلس شورای ملی

جلسه ۳۹۱
صورت مشروح مذاکرات مجلس روز
یکشنبه بیست و دوم اسفندماه ۱۳۳۸

فهرست مطالب:

- ۱) تصویب صورت مجلس
 - ۲) بیانات قبل از دستور - آقایان: پردلی، خلعت بری، صدرزاده، ارباب
 - ۳) تقدیم يك نمره سؤال بوسیله آقای بهبانی
 - ۴) طرح و تصویب گزارش کمیسیون فرهنگ راجع باصلاح مواد اول و سوم قانون مربوط به معصلین ایرانی در خارج و ارسال به مجلس سنا
 - ۵) شور دوم و تصویب گزارش کمیسیون دارائی راجع اجازه اجرای لواج یشتنهادی وزیر دارائی پس از تصویب کمیسیون دارائی مشترك مجلسین
 - ۶) اخذ رای جهت انتخاب سی نفر اعضای دیوان محاسبات
 - ۷) تعیین موقع دستور جلسه بعد - ختم جلسه
- مجلس يك ساعت و ۲ دقیقه پیش از ظهر بپایان رسید آقای رضا حکمت تشکیل گردید

۱ - تصویب صورت مجلس

رئیس - صورت فابین جلسه این امر است

میشود

(بشرح زیر قرائت شد)

فابین با اجازه - آقایان: محمودی

کدیور، صادق بوشهری، موسوی، پناقر

بوشهری، ذوالفقاری، دکتر امین، بهادری

مهندس اردبیلی، عبدالعزیز، پشمار، صراف

زاده، مهندس سلطانی، کورس، اورنگ

دکتر ضیایی، دکتر سمید، حکمت، فضالی

فضلی، دکتر اصلان انشار، دکتر پینا

حشمتی، سندی، خزینه، علم، فرود

خلعت بری، بوربور

فابین بی اجازه - آقایان: -

دکتر طاهری، قرشی

رئیس - نسبت به صورت جلسه نظری

نیست (انگاری نشد) صورت مجلس تصویب

شد

۲ - بیانات قبل از دستور

آقایان: پردلی - خلعت بری

صدرزاده - ارباب

رئیس - نطق های قبل از دستور

شروع میشود - آقای پردلی

پردلی - نمایندگان محترم تصدیق

میرمایند که سیستان انبار غله ایران بوده (صحیح است) شاید آقایان محترم اطلاع داشته باشند که در بیست و هفت سال قبل سیستان بنا به امر شاهنشاه بزرگ ایران رضا شاه کبیرین زارعین تقسیم شد و بهر نفر زارع در حدود ۴ هکتار زمین رسید و ناموقمی که مأموران کشاورزی آنجا ترس از مجازات داشتند و مسئول بودند این خرده مالکین در کمال رفاه و آسایش زندگی می کردند و در این چند ساله اخیر که دودقه آقای وزیر کشاورزی سیستان تشریف بردند دولت این کشاورزان برای تهیه لقمه نانی و قوت لایمونی از انبار غله ایران، دست زن و بچه شان را گرفتند و متواری شدند و مهاجرت کردند و بجای وطن کردند حالا بیستیم ما با بقیه ای که آنجا هستیم وضعمان چیست محصول سیستان آقایان تا یکماه دیگر احتیاج به آب دارد یعنی آب باید برسد و اگر تا این موقع آن نرسد معضول بکلی از بین می رود. در این موقع که سیستان با آب احتیاج دارد آب نیست، مردم از این وضع به خصوص خرده مالکین خیلی نگران و متوحش هستند برای این که بقیه کشاورزان را دیدند که هر چه تظالم کردند و هیچکس هم مسئول واقع نشد و این ترس و وحشت بکلی آنها را ناامید کرده و چاره را فقط در مهاجرت و بجای وطن می بینند که از کرسنگی نهرند علت این خرابی ها چیست؟ افغانستان آب را روی ما بسته اگر دستش برسد شاید بتواند سیستان خراب شود قبل از افغانها سیستان بدست مأموران کشاورزی خراب شد و خراب میشود اگر وضع این باشد آقایان تا پنجسال دیگر يك نفر در سیستان نخواهد ماند من صاحب دردم تنقید نمیکنم شکایت دارم آقایان مأموران کشاورزی اگر مردم را چپاول کنند، دزدی کنند، سوه استفاده کنند، مجازات نشده و نمیشوند، تعقیب

نمیشوند، سیستان خراب میشود مردم مهاجرت کرده اند و کسی مسئول نیست به تنظیم و شکایت مردم کسی نیست گوش بدهد اگر می فرمائید به داد گستری بروند بکنند زارع که از صبح تا غروب برای اینکه شب گرسنه نماند باید کار کنند این نمیتواند به داد گستری برود، این نمیتواند برود داد گستری شکایت کند کسی میتواند برود داد گستری که بیکار باشد، پول زیادی داشته باشد، انقلاب سانس حقوق باشد، نفوذ داشته باشد سنده محضری در دست داشته باشد و هم رواج داشته باشد و این برای زارعین بی سواد سیستانی موجود نیست. آقایان این خرابی علاج دارد، این بی آبی علاج دارد، دولت وزیر کشاورزی دو کار بکنند پایه حرف ما مردم گوش بدهد با ضمانت اجرائی که ما سند محضری میدهیم که اگر آنچه ما میگوئیم عمل کرد و درست نشد بلا عوض زمین مال هر چه هست مال دولت، یا اگر به حرف مأمورین گوش میدهند موقعی که ما خراب میشویم اینها مسئول باشند اینها مجازات شوند (احسنت عرض بنده این بود)

رئیس - آقای خلعت بری

خلعت بری - عرض بنده امروز راجع به یکی از احتیاجات عمومی کشور است که مخصوصاً در این چند روز اخیر در تهران احساس احتیاج شدید به آن میشود و آن مسأله گوشت است (صحیح است) از طرفی بازمسأله گوشت دارد مسأله ای میشود که سایر امور را تحت الشعاع قرار میدهد و واقعبیت هم دارد از لحاظ احتیاج مردم و نبودن گوشت؛ البته ممکن است که (خرابی) بقیه مش را هم بفرمائید البته این نازکی ندارد از سالها با این طرف هرسالی یکمرتبه این قضیه پیش آمده يك وقت خیال کردند اگر شرکتی تشکیل بدهند و آن شرکت مسأله گوشت را در اختیار بگیرد امر گوشت درست میشود، خوشبختانه

هین مذاکرات مشروح مسمود اود و یکمین جلسه از دوره نوزدهم قانونگذاری

برای دانه هزارم امتحان شد که اگر دستگاه دولت به هر عنوان در امور اقتصادی و تجاری دخالت کند جز ضرر هیچ نایده دیگری ندارد (صحيح است) باز چشم به چناب آقای جلال شادمان افتاد که به آن خوبی دستگاه فاش فرشی و دستگاه بزرگی را با کمال شجاعت بهم زد و حالا اگر آن دستگاه نبود پایداری صدمیلیون تومان حقوق پرسنلی بدهند. آن شرکت گوشت را هم آقایان توجه فرمودند که کارش به کجا رسد. کارش به عدلیه رسید به حال مردم سالها در زحمت بودند و مسأله گوشت به نتیجه نرسید و امروز دوباره باز مسأله گوشت شهر تهران مطرح شده، بنده در درجه اول از دولت تقاضا کنیم که صدور امریه و تثبیت نرخ و این حرفهائی که عملی نبوده اینها را کنار بگذارند از لحاظ جنبه عملی یعنی فراهم کردن گوشت و در اختیار قصاب گذاشتن و به مردم دادن فکری کنند چون اگر جنسی فراهم نباشد هر قدر حسن نیت باشد و امر هم بشود هیچ نایدهای ندارد (صحيح است) بنده اطلاع دارم همین الان عده زیادی از خانواده های تهران از حیث گوشت در مضیقه هستند و وسیله دفع طبقات پایین تر بنا بر این دولت در این چند روزه بهتر است تمام توجه خود را صرف تأمین گوشت این ماده مورد احتیاج مردم بکنند اما ضمناً بنده میگویم از این فرصت استفاده بکنم و علتش را بگویم چیست علتش آقایان بر می گردد و به همان مسأله ای که بارها تذکر داده ایم و مورد توجه قرار نگرفته امروزه این مسائل و این احتیاجات را باید بایک برنامه صحیحی و از روی تدبیر و از روی برنامه حل کرد و الا بخودی خود این مشکلات زیاد تر می شود، اشکالات مردم بیشتر میشود سختی ها بیشتر میشود در مسأله گوشت اصلاً تولید وام و دامداری جزء برنامه وزارت کشاورزی قرار نگرفته و اگر از پنج سال پیش جزء برنامه قرار گرفته بود تا الان ما شاید از این مرحله خارج میشدیم و از لحاظ گوشت در مضیقه نمی ماندیم شما حساب بفرمایید ببینید در این چند سال تهیه کنندگان گوشت کی ها هستند؟ تهیه کنندگان گوشت ایلات و عشایر هستند دهاتی ها هستند. خواهش می کنم دولت توجه کند تحقیق کند ببیند به آن هائی که گوشت باید تولید کنند در ظرف این پنج سال چقدر اعتبار داده شده و چقدر کومک شده برای اینکار تقریباً میتوانم بگویم صاف، ممکن است عده ای شهری برای تولید وام و دامداری اعتباراتی گرفته باشند اما ایلات و عشایر و اهلیاتی که واقفاً کارشان دامداری است به اینها کومکی نشده یعنی جزء اعتبارات که به آن ها کومک شود نبوده و اعتبارات هم شاید به آن میزان نباشد ولی

از همین اعتبارات موجود اگر برنامه ای بود و به آن ها کومک میکردند امروز در مملکت مسأله گوشت حل شده بود. بنابر این توجه وزارت کشاورزی را باین مسأله جلب میکنم که بدام داران مملکت طبق برنامه صحیح کومک بکنیم. دوم امراض حیوانی است. امراض حیوانی در سال عده زیادی کوفسند و احشام را میکشد و از بین میرود و وزارت کشاورزی و سایر دفع آفات و امراض ندارد و اگر هم دارد بقدار خیلی قلیلی است آن هم برای جاهائی است که در مجاورت شهرهاست و در جاهائی که دور دست است این وسایل فراهم نیست و بنده مکرر تذکر داده ام و متأسفانه وزارت کشاورزی برای این کارها آماده نیست. یکی دیگر مسأله نداشتن علوفه گاوی است. یکی دیگر کشتن بره هاست اگر بره هارا نکشند و این بره ها باقی بمانند چند برابر حجم و وزن گوشت آن ها ما گوشت خواهیم داشت که اگر باین هم توجه بشود خود این یکی از کار هاست فقط در موضوع کوفسند بلکه در موضوع گاو ما چون برنامه کشاورزی نداریم اکثر گاوهای ما کارهای شیردهما آورده هستند نه اعتبار هست و وسیله دفع آفات هست و سال بسال مقدار گوشت ما میزان لبنیات و مواد شیری ما پایین می آید بطوریکه بنده که از مخالفین وارد کردن چنین از خارجه بودم حالا باین نتیجه رسیدم که اگر شیر و کره و پنیر و این چیز ها از داممارک بزنند و استرالیا و سایر ممالک وارد نشود عده ای از مردم همین ها را هم ندارند بخورند. این برای چیست؟ برای این است که ما برنامه صحیح نداریم بنده این سفر که به انگلستان رفتم در یک مؤسسه تحقیقی کردم که آقایان تعجب خواهید فرمود اگر بهتان عرض کنم انگلستان در سال ۱۹۰۸ برای هر گاو شیره که مسلول نباشد در سال دولیره جایزه میدهد و گاو های مسلول را هم می کشد و از بین میبرد صورت آن نوی کیفم هست در سال ۰۸ طبق احصائیه هفت میلیون و هشتصد هزار لیره جایزه داده است برای گاو های غیر مسلول که بیول ما تقریباً چقدر میشود قریب ۱۶۰-۱۷۰ میلیون تومان فقط برای این کار جایزه داده است آن وقت در مملکت ما اکثر گاو ها مبتلی بمرض سل هستند مبتلی بمرض مالت هستند. شربها اغلب آورده است و روز بروز این وضع بدتر میشود. این برای این است که برنامه کشاورزیمان در قسمت دامپروری مثل سایر قسمت ها در حکم صفر است. یعنی وزارت کشاورزی از این جهت هیچ نوع کومکی به مردم نمی کند و مساویت برای این کار ندارد. البته که بهران گوشت و کمی لبنیات مسأله ای است که باید جزء

برنامه وزارت کشاورزی قرار گیرد و این چیز ها را نباید آقایان بشوخی تلقی کرد برای این که مردم گوشت نمی خواهند و جره احتیاجاتشان است و نمیشود گفت صرف نظر کنید برای این که اگر غفلت شود دیگر در مملکت گوشت پیدا نمیشود این است که بنده به غفلت و کسارت نکردن و عدم توجه وزارت کشاورزی در این ۵ سال اخیر بشدت معترض هستم و از دولت میخواهم رسیدگی کنند. آن هائی که ادعای خدمت به کشاورزی مملکت کرده اند و میکنند و هزار جور منت سرما می گذاشتند و اگر بیک کلام حرف میزدیم هزار جور برای ما اسباب چینی میکردند باینکه بگویند که در این مدت چقدر اعتبار بدامداران دادید و چقدر در این مملکت گوشت اضافه کردید؟ چرا نکردید؟ اگر این کار را میکردید حالا گرفتار کمیابی گوشت نبودیم.

رئیس - آقای صدرزاده.

صدرزاده - دونه از نمایندگان محترم مجلس امروز راجع به دو موضوع بحث فرمودند. جناب آقای بردلی و جناب آقای غلامتبری البته پس از جنگ عمومی یک حوادثی هم در ایران پیش آمد و رشته بعضی از امور کسب شده ولی چند سال است که به توفیقات خود اوندی یک امتیازی در مملکت وجود آمده و الان موقع فعالیت است و ما باید تمام این پیش بینی هائی که لازم است بکنیم برای این که مضایق و سختی هائی که هست بکلی برطرف شود و تنها نباید همه را هم از دولت انتظار داشت بلکه تمام این افراد هم باید در این مجامعه شرکت داشته باشند مجامعه تنها بجائی نمیرسد. یکی از انواع مجامعه مجامعه عمومی است بنده این مقدمه را بناصب طرح تأسیس دانشگاه های ملی که در جلسات قبل تقدیم مجلس شورای ملی است عرض کردم که در قسمت فرهنگ پیش از هر چیز باید مردم مجامعه کنند و از ثروت خودشان بپول کنند برای این که فرهنگ مملکت بر پایه صحیحی کشور استوار شود. وقتی ما فرهنگ کامل داشتیم همه چیز خواهیم داشت (صحيح است احسن) گمان میکنم ده دوازده سال پیش بود که در مجلس شورای ملی یک فکری پیش آمد و آن فکر تأسیس دانشگاه های شهرستانها بود در آن روز این فکر با مخالفت هائی برخورد کرد ولی اغیاسی که طرفدار این فکر بودند مطلب را دنبال کردند و عقیب ذکر آنرا باین لایحه تأسیس دانشگاه های شهرستانها را به مجلس آورد و مورد تصویب واقع شد و اکنون بهما ۱۲ سال نتایج آن هویدا شده است هر تمام مراکز استانها یعنی اغلب مراکز استانها دانشگاه تأسیس شد و جوانان ما مشغول تحصیل هستند و حتی عده ای از آنها را از تحصیل پیدا کرده اند

در مدارس ایران از وجود آنها استفاده میشود در دانشگاه های پزشکی بهادر و دکتر تربیت شده اند و مملکت از وجود آنها استفاده میکند این طرحی که نمایندگان محترم مجلس داده اند در مطبوعات انتشار یافت و بنده تشکر میکنم از روزنامه ها که صفحات خودشان را در اختیار ارباب نظر قرار داده اند که هر کس بصورت موافق و یا مخالف نظری دارد در آنجا بیان کند مخصوصاً روزنامه های پیغام امروز و کیهان، اطلاعات و پست تهران و روزنامه جهان و بعضی روزنامه های دیگر و ما وظیفه مان این است که به تمام نظریات باید احترام بگذاریم. یکی از مظاهر مشروطیت و آزادی، آزادی نطق و بیان است و قلم موافق و مخالف باید این آزادی را داشته باشند که نظریات خودشان را خواه مخالف باشد یا موافق باشد بیان کنند. البته نماینده مجلس هم در مسائل عمومی و اجتماعی، نه در مسائل شخصی، باید از این حق در یک مسأله عمومی راجع به دانشگاه های ملی استفاده کنیم در روزنامه ها یعنی در روزنامه واز سه نفر نماینده اظهار نظر داریم و با کمال احترامی که برای آن اشخاص قائل هستیم میخواهم یک انتقادی بکنم. یک نفر از اساتید محترم دانشگاه در روزنامه کیهان اظهار نظر فرمودند که در آن جاهائی که دانشگاه های ملی تأسیس می شود مردم دارای این فکر هستند که در راه فرهنگ بدل مال بکنند و در ایران این فکر موجود نیست. من باین حرف مخالفم. در ایران در سالهای گذشته مردم ایران عادت داشته اند که در راههای خیرات عمومی و مخصوصاً فرهنگ املاک خودشان را وقف میکردند و اگر کسی آگاهی داشته باشد از موقوفات این مملکت بخوبی درک میکند که مردم کریم النفس ایران همیشه در راه فرهنگ حاضر بودند که از اموال گرانبهائی خودشان صرف نظر کنند و در راه فرهنگ بدل کنند. تمام موقوفاتی که در سراسر کشور هست اغلب اینها اختصاص به امور فرهنگی دارد و در همین چند سال اخیر در دوره سلطنت اعلیحضرت کنونی ملاحظه می فرمائید که چه بسیار عمارت ها که برای مدرسه و دبستان اهداء کرده اند، چه بسیار زمین ها، چه بسیار پولها که برای مرضیه خانه بدل کرده اند پس بنابر این در یک مملکتی که مردم اینقدر سبقت در خیرات و مبرات و کارهای نیک دارند نباید گفت باین فکر نیستند، چرا هستند و کومک هم میکنند (صحيح است) در روزنامه دیگری دیدم که اظهار نگرانی کرده بود از اینکه استاذان کجا خواهند آورد بنده عرض میکنم که در حدود ۱۴۱۱ نفر الان از جوانان ما در خارج دارند تحصیل میکنند فقط یک دهم از این عده یعنی ۱۴۰ نفر که پاپوران

باز کردند و ما از وجود آنها برای دانشگاه و فرهنگ میخواهیم استفاده کنیم تمام این دانشگاه ها را از نظر استاذ تکمیل خواهد کرد و از وجود آنها استفاده خواهد شد پس این فکر که ما استاذ نخواهیم داشت، ما دانشیار بدست نخواهیم آورد این یک نوع یأس و بدبینی است که در این موقع که مملکت ما دارد روبه پیشرفت می رود اظهار این قبیل نظریات هم بنظر من صحیح نیست مضافاً باینکه یکی از آقایان وزراء بنده اطلاع داد که عده زیادی الان در تهران هستند که اینها صاحب تحصیلات عالی هستند و مکرر مراجعه میکنند برای اینکه از وجود آنها در فرهنگ و در دانشگاه ها استفاده بشود مطلب اقتصادی مطلب دوم رسوم ما است که گفتیم هر سال قریب ۲۰۰ میلیون تومان ارز به خارج می رود برای تحصیل جوانان کشور ما و همیشه هم خانواده ها از نظر فرزندانشان نگرانی دارند. بعد از آنکه دانشگاهها در ایران بقدر کفایت بوجود آمد این ارز به خارج نخواهد رفت و در خود مملکت صرف خواهد شد ولی البته این در مرتبه سوم قرارداد است. مرتبه اول نکاتی است که عرض کردم در میان این نکات که در روزنامه های مختلف اظهار شده بود یک نظری هم در یک روزنامه ای دیده بودم که نوشته بود عبارت این است:

شما را بشناسم قسم میدهم که دانشگاه ملی تأسیس نکنید و این دانشگاه های شهرستان ها را هم دوش را ببندید. گویا آن شماره روزنامه الان در خدمت جناب آقای دکتر شفیق امین است. اسم نویسنده اش را نام نبرده و اگر هم نام میرد بنده احتراماً نام ایشان را نمیبرم ولی توقع نداشتم که یک چنین نظری را اظهار کنند. الان ده سال، دوازده سال، از تأسیس دانشگاه در شهرستان ها گذشته است، یک دسته از جوان های ما در آنجا تربیت شده اند و بسیاری از اساتید دانشگاه بشود بنده گفتند که این استعماد های نهفته در آن ها ترقی پیدا کرده (صحيح است) این است که بعقیده بنده این قبیل اظهارات و بیانات جز دلسردی نتیجه دیگری ندارد ۱۲ سال پیش جناب آقای عماد تربتی و بسیاری از آقایان محترم در این جا تشریف داشتند آن روز هیچ فکر نمیشد که یک دانشگاهی در شهرستانها بوجود بیاید ولی آمد و نتایجش را الان شما ملاحظه میکنید عبارتی که آن شخص نوشته این است شما را بخدا دانشگاه ملی درست نکنید اگر پول دارید و میخواهید در راه سعادت مملکت بکار ببندید در مدرسه بسازید برای مملکت، دو دانشگاه بزرگ و آپرومند کافی است دانشگاه های

شهرستان ها را هم ببندید ولی من بر عکس به اولیای دانشگاه های شهرستانها قسم میدهم که نه فقط ببندید بلکه در توسعه این دانشگاه ها سعی بیشتر بکنید اما در باب تأسیس دانشگاه یک دانشکده یا دانشگاهی که الان تأسیس میشود دارای نوعی است ولی زمان این نوعی را رفع خواهد کرد امروز یکی از ممالک بزرگ و ثروتمند جهان که از لحاظ فرهنگ هم در درجه اول است امریکا است این روزنامه اخبار هفته است یعنی منابع امریکائی تهیه کرده اند می نویسند در واشنگتن یک دانشگاهی تأسیس شده که در آن موقع یک جوان ۲۴ ساله ای در صد سال قبل از این آن را اداره می کرد و مساحت آن چند جریب زمین بود که یک قاضی دادگستری آنرا تهیه کرده بود و در آنجا فقط ۳۱ دانشجو داشت و امسال آنجا ۱۰۰۰ نفر دانشجو دارد این یک مطلب خوب آقا ما هم سابقه درخشانی در فرهنگ و علم تمدن داریم چرا باید ما بوس باشیم این حرف ها چیست. هر کاری را باید اول بی ریزی کرد با یک طرحی که داده می شود مجلس این کار بی ریزی می شود ما نمیخواهیم فعلاً یک دانشگاهی شبیه به واشنگتن داشته باشیم. این انتظار را نداریم که چند روز دیگر داشته باشیم نه، چنین انتظار را نداریم اما انتظار داریم ده سال دیگر، بیست سال دیگر دانشگاه های ملی داشته باشیم که جوانان ما بتوانند استفاده کنند، من از ارباب نظر، ارباب علم و دانش تقاضا میکنم که این جور افکار یأس آور را تزریق در ماها نکنند ما را به آتیه، به پیشرفت، بترقی تشویق کنند این فکرها جز یأس نتیجه دیگری ندارد خاصه اینکه من باز در یک روزنامه دیگری خواندم که یک نفر بنام آقای دکتر علی شیخ الاسلام که از طرف اعلیحضرت همایونی مأمور بودند که در این باب مطالعاتی بکنند و ایشان هم مطالعاتی در این باب داشته اند معصوماً جناب آقای دکتر نفیسی رئیس محترم کمیسیون فرهنگ که فردا قرار گذاشته اند برای رسیدگی بطرح آقایان ایشان را هم دعوت کرده اند که بیایند در کمیسیون و نظر ایشان را بگویند برای بنده موجب نهایت خوشوقتی است و میتوانم بشارتی بدهم به آقایان با اطلاعی که بنده سار سفاری ببندم دادند که این مطلب مورد توجه شاهنشاه خردمند خسرو پرویز قرار گرفته و الان هم یک کمیته هائی در آنجا تشکیل داده اند که پولهای جمع آوری بشود که اولین پایه و شالوده دانشگاه ملی ریخته شود مقصود از این طرح این است که این مجوز قانونی

وجود بیاید تا اشخاص نیکو کار و اشخاص دانشمند هم کدام سهم خودشان را در تکمیل این اساس انجام بدهند غیر از این هیچ نظری نبوده است و من امیدوار هستم که مجلس شورای ملی در این دو سه ماه که باخردوره نوزدهم مانده بتواند این توفیق را حاصل بکند و ما ناچاریم که دوره نوزدهم یک یادگاری از خودش در خصوص تأسیس دانشگاه های شهرستانها گذاشت دوره نوزدهم هم یک یادگاری از احاطه تأسیس دانشگاه های ملی برای این مملکت بیادگار بگذارد (احسن)

رئیس - آقای مهدی ارباب.

مهدی ارباب - عرض بنده بسیار مختصر است نماینده محترم ذابراجع به هران و آبادی آن شهرستان و وضع کنونی آن تذکراتی دادند البته شک نیست که یک روزی سیستم اینبار فله ایران بود خودم در زاهدان بودم که گندم صرف نمیکرد آنجا میزدند حتی اینبار هائی که خود بنده مسلو از فله داشتم برای این که خالی بشود مجانی می دادم ببلوچها که اینبار خالی بشود ولی امروز یک وضع نامطلوبی در اینجا حاصل کرده اما اخیر آقای مهندس پارسا استانداد بلوچستان که مردیست که سابقه زیاد در امر کشاورزی دارد فعالیت نموده که قابل تقدیر و تحسین است نهر میان کنگی که متجاوز از ۱۱ کیلومتر است و سالهای متعددی ش آن را بر کرده بود و متروک شده بود و یک ناحیه ای از زراعت، از مانده بود این نهر را بایک هفت متری دایره کردند مردم هم کومک کردند که اگر آقایان بخاطر داشته باشند جناب آقای نخست وزیر برای افتتاح آن نهر بزابل رفتند و نهر دیگری که اخیراً شروع کرده است و بنده از اهتمام و فعالیت آقای مهندس پارسا استانداد بلوچستان بنوبه خود تشکر میکنم و امیدوارم وضع سیستم در آنجا بهتر بگردد (صحيح است)

۳- تقدیم یک فقره سؤال بوسیله آقای بهبهانی

رئیس - وارد دستور میشود آقای بهبهانی مطلبی دارد؟

بهبهانی - یک سؤالی است راجع به گوشت تقدیم میکنم

۴- طرح و تصویب گزارش کمیسیون فرهنگ راجع باصلاح مواد اول و سوم قانون مربوط به تحصیل در خارج و ارسال مجادله به مجلس سنا

رئیس - بلا لایحه ای از اینجانب راجع به فارغ التحصیلان رتبه اول دانشگاه ها به مجلس سنا فرستاده شده بود و قبلاً در مجلس سنا فرستاده شده بود و قبلاً در آن لایحه وزارت فرهنگ مکلف است در سنا مکلف و مکلف را تهنیت کرده بودند

به «مجاز است» و فرستاده بودند به مجلس شورای ملی این لایحه بکمیسیون ذابراجع شده که کمیسیون دوم رتبه کلمه مکلف را گذاشته گویا نظر این بوده است که اگر این ها تحصیلاتی میکنند و بتمام شاگرد اولی میرسند یک مزایائی بعنوان امتیاز بخارجه برایشان منظور شود (صحيح است) اینست که فعلاً آن گزارش مطرح است و رأی کمیسیون و بازرسی مجلس سنا فرستاده میشود قرائت میشود (شرح زیر خوانده شد)

گزارش از کمیسیون فرهنگ مجلس شورای ملی

کمیسیون فرهنگ با حضور آقای وزیر فرهنگ لایحه بر گشته از مجلس سنا راجع به اصلاح مواد اول و سوم قانون مربوط به تحصیل ایرانی در خارج را مورد رسیدگی قرار داده مواد مصوبه مجلس سنا را با اصلاحاتی با اکثریت تصویب نمود اینک گزارش آنرا بشرح زیر تقدیم مجلس شورای ملی می نمایم.

ماده واحده - تبصره یک ماده اول و ماده سوم قانون مربوط به تحصیل ایرانی در خارج مصوب تیر ۱۳۲۶ بشرح زیر تکمیل و اصلاح میگردد:

۱- از تاریخ تصویب این قانون وزارت فرهنگ مکلف است فارغ التحصیلان دارطلب را که در دانشگاه های تهران و شهرستانها و همچنین در دانشسرای عالی و هنر سرای عالی در هر یک از رشته های زیر کور در اساسنامه آنها طبق تشکیلی شورای رسمی هر یک از مؤسسات فوق حائز رتبه اول میشوند بخرج دولت و فارغ التحصیلان رتبه اول آموزشگاه عالی فنی آبادان را بخرج شرکت ملی نفت بخارجه اعزام دارد.

این دانشجویان موظفند که تحت تعلیمات وزارت فرهنگ و موافقت اداره سرپرستی مربوط تحصیلات خود را در همان رشته برای اخذ درجه بالاتر تعقیب نمایند کسانیکه در سال تحصیلی ۱۳۳۰-۱۳۲۹ و ۱۳۳۱-۱۳۳۰ از هر یک از رشته های دانشگاهها و دانشسرای عالی و هنر سرای عالی تهران و شهرستانها و آموزشگاه های فنی آبادان فارغ التحصیل و حائز رتبه اول شده اند مشمول این قانون میباشد مدت تحصیل کسانیکه درجه تحصیلات آنان ایستاد و فوق ایستاد میباشد حداکثر چهار سال و مدت تحصیل کسانیکه دارای درجه دکتری میباشد معادل باشد خواهد بود که دانشگاه یا مؤسسات معتبره ای معین تحصیل برای تحصیل رشته تخصصی مربوط لازم بدانند و در هر حال از چهار سال تجاوز نخواهد کرد بخارج رفت و برگشت دانشجویانیکه بخرج دولت اعزام میشوند و همچنین هزینه تحصیل و اقامت آنان در هر سال از دولت

